

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 26T/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723010820
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., Ing. Lucia Vážan Valocká
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5723010820.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Martin JUDr. Ing. Lucia Vážan Valocká na hlavnom pojednávaní dňa 22.01.2024 v Martine takto

rozhodol:

Obžalovaní

ml. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom C. XXX/XX, D., prechodne bytom C. E. X, D., okres A.,

F. G., nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom Vrútky, prechodne bytom C. E. X, D., okres A.,

ml. C. G., nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom Vrútky, prechodne bytom C. E. X, D., okres A.

sa uznávajú za vinných, že

dňa 14.07.2022 okolo 16.00 hod. na ulici 1. mája v obci D., okres A., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, podliezli uzavretú bránu vedúcu do areálu skladu zásobovacieho strediska zvrškového materiálu patriaceho Železničiam Slovenskej republiky, rozbili palicou sklenenú výplň okna na budove skladu a obvinený ml. C. G. vošiel cez rozbité okno do priestorov skladu odkiaľ vzal voľne položené medené káble CG TTG 4 x 16 mm /HO7RN-F 4G16/ o dĺžke 145 m a 10 kusov koncoviek 400V (vidlica 125A/IGVN 12543 4P IP67), tieto podal cez rozbité okno obvineným F. G. a ml. A. B., následne vyšiel z priestorov budovy za pomoci obvinených a spoločne odcudzené káble odniesli domov do Sučian, kde spoločne med vypálili a predali v zberných surovinách v Ružomberku a v Žiline, čím spôsobili Železničiam Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501 škodu vo výške najmenej 2 255,- Eur bez DPH, a

obvinený ml. A. B. takto konal, hoci sa dňa 22.04.2022 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bola príslušníkmi OO PZ Sučany v blokovom konaní dňa 22.04.2022 uložená pokutovým blokom č. 2200512940 bloková pokuta vo výške 20,- Eur, a obvinený ml. C. G. takto konal, hoci sa dňa 10.10.2021 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bola príslušníkmi PPZ, KR PZ, odbor poriadkovej polície, v blokovom konaní dňa 10.10.2021 o 13.20 hod. uložená blokom č. 2200262506 bloková pokuta vo výške 10,- Eur

t e d a

obžalovaní ml. A. B. a ml. C. G. spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spôsobili tak malú škodu, čin spáchali vlámaním a boli za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutí

obžalovaný F. G.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním

č í m s p á c h a l i

obžalovaní ml. A. B. a ml. C. G.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona

obžalovaný F. G.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona

a z a t o i m s ú d u k l a d á

obžalovanému ml. A. B.

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody na 2 mesiace,

podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému ml. A. B. podmienene odkladá,

podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona určuje obžalovanému ml. A. B. skúšobnú dobu na 1 rok,

obžalovanému F. G.

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody na 10 mesiacov,

podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému F. G. podmienene odkladá,

podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje obžalovanému F. G. skúšobnú dobu na 4 roky,

obžalovanému ml. C. G.

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody na 2 mesiace,

podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému ml. C. G. podmienene odkladá,

podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona určuje obžalovanému ml. C. G. skúšobnú dobu na 1 rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovaným ml. A. B., F. G. a ml. C. G. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Železniciam Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501 škodu vo výške 2.071,37 Eur bez DPH.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin podala na Okresný súd Martin dňa 27.07.2023 obžalobu na obvinených ml. A. B. a ml. C. G. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a na obvineného F. G. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 22.01.2024 oznámil stranám v súlade s § 241 ods. 2 Trestného poriadku, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby treba posudzovať podľa iného ustanovenia ako obžaloba, a to v prípade obžalovaných ml. A. B. a ml. C. G. ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a v prípade obžalovaného F. G. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákon, teda podľa miernejšieho ustanovenia zákona, a to s prihliadnutím na výšku škody, ktorú súd berie za rozhodnú v tomto konaní vo výške 2 255,- Eur, teda ako škodu vyčíslenú bez DPH v odbornom vyjadrení vypracovanom pre účely trestného konania. Na hlavnom pojednávaní súd prečítal návrh poškodeného, aby súd uložil v odsudzujúcom rozsudku obžalovaným povinnosť nahradiť mu škodu spôsobenú trestným činom vo výške 2 071,37 Eur bez DPH.

Obžalovaní na hlavnom pojednávaní v § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na následne položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedali odpoveďou áno. Vzhľadom na to, že súd nemal pochybnosti o vážnosti a určitosti prejavov obžalovaných, ich vyhlásenie o vine prijal a nevykonával dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchania skutku ale vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste (§ 257 ods. 8 Trestného poriadku) a to čítaním listinných dôkazov konkrétne v nasledovnom rozsahu:

Z odpisu registra trestov ml. A. B. má súd preukázané, že tento má doposiaľ jeden záznam v registri trestov za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako mladistvý a Okresný súd Martin rozsudkom zo dňa 21.06.2023 sp.zn. 3T/13/2023 upustil od jeho potrestania za tento trestný čin podľa § 98a Trestného zákona, pričom sa naňho hľadá v danej veci, ako keby nebol odsúdený. Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má súd ďalej preukázané, že sa dopustil celkom 3 priestupkov, v jednom prípade sa dopustil majetkového priestupku (odcudzenie kovošrotu) dňa 22.04.2022, teda v posledných 12 mesiacoch pred spáchaním trestného činu, za ktorý je aktuálne stíhaný v tomto konaní, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20 Eur, a ktorý mu bol zohľadnený v rámci právnej kvalifikácie tohto skutku (§ 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona). Ďalších 2 priestupkov sa dopustil dňa 22.04.2022 (neuposlúchol výzvu verejného činiteľa) a dňa 31.07.2023, teda až po stíhanom skutku, a to opäť majetkového priestupku (drobná krádež), za čo mu boli uložené peňažné pokuty vo výške 20 resp. 30 Eur. Z lustrácie Generálnej prokuratúry je ďalej preukázané, že voči nemu sú vedené ďalšie 2 trestné konania pre prečiny krádeže, ktorých sa mal dopustiť dňa 07.10.2023 (§ 212 ods. 1 písm. b), písm. g), § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona) a dňa 25.10.2023 (§ 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona), pričom tieto sú v štádiu prípravného konania.

Z odpisu registra trestov F. G. má súd preukázané, že tento má doposiaľ trinásť záznamov v registri trestov za rôznorodú trestnú činnosť, predovšetkým majetkového charakteru (opakované krádeže, poškodzovanie cudzej veci – trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/206/2010 zo dňa 13.01.2011, trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/219/2012 zo dňa 31.01.2013, trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp.zn. 1T/28/2013 zo dňa 18.04.2013, rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/25/2013 zo dňa 21.05.2013, trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/10/2013 zo dňa 10.10.2013, rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/196/2014 zo dňa 07.07.2016, rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/196/2014 zo dňa 07.07.2016), pričom trestnej činnosti sa dopustil aj ako mladistvý (opakovaná lúpež, vydieranie – rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 1T/80/2006 zo dňa 2.03.2007, rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 12T/78/2007 zo dňa 19.06.2007, rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/17/2009 zo dňa 23.03.2009), ale bol odsúdený aj za trestný čin ublíženia na zdraví v súbehu s výtržníctvom a nebezpečným vyhrázaním (rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 23T/21/2016 zo dňa 23.05.2016) a za marenie výkonu úradného rozhodnutia (trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/101/2011 zo dňa 20.07.2011 a trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/121/2016 zo dňa 20.01.2017 - v tomto prípade ide o posledné jeho odsúdenie), za ktoré mu boli opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom naposledy bol z výkonu trestu prepustený po vykonaní trestu dňa 23.11.2020, ktorý vykonával za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, keď v roku 2016 nenastúpil výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Predtým vykonal „posledný“ trest odňatia slobody za majetkovú trestnú činnosť dňa 23.09.2020, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/196/2014 zo dňa 07.07.2016 avšak za krádež v spolupáchateľstve, ktorej sa dopustil pred 20.07.2011, kedy ho súd odsúdil trestným rozkazom sp.zn. 3T/101/2011 a ktorého výrok o treste bol v rámci súhrnného trestu obžalovanému uložený dňa

07.07.2016. Z lustrácie Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov má súd preukázané, že sa dopustil celkom 3 priestupkov v posledných 5 rokoch, pričom vo všetkých 3 prípadoch išlo o priestupky spáchané až po skutku, za ktorý je stíhaný v tomto konaní a zároveň o priestupky nižšej závažnosti, keď mu boli uložené sankcie napomenutie (dňa 08.08.2022 nemal ako spolujazdec zapnuté bezpečnostné pásy v motorovom vozidle), pokuta vo výške 10 Eur (majetkový priestupok, keď dňa 24.08.2022 odcudzil z neoploteného pozemku liatinový poklop s obručou) a 20 Eur (prechod cez koľaje na mieste, kde je to zakázané dňa 31.07.2022). Z lustrácie Generálnej prokuratúry má súd preukázané, že voči nemu neboli ani nie sú vedené iné trestné konania okrem tých, ktoré vyplývajú už z registra trestov, teda v ktorých bol právoplatne odsúdený.

Z odpisu registra trestov ml. C. G. má súd preukázané, že tento nemá žiaden záznam v registri trestov. Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že sa dopustil v posledných piatich rokoch celkom 3 priestupkov, pričom v jednom prípade spáchal dňa 10.10.2021 priestupok majetkového charakteru (drobná krádež), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 10 Eur, a ktorý je zohľadnený aj v právnej kvalifikácii skutku, za ktorý je stíhaný v tomto konaní, keďže sa tohto priestupku dopustil v posledných 12 mesiacoch pred jeho spáchaním (§ 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona). Druhý priestupok spáchal 22.04.2022 tým, že neuposlúchol výzvu verejného činiteľa, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20 Eur. Tretieho priestupku sa dopustil dňa 10.12.2022, teda až po spáchaní trestného činu, za ktorý je stíhaný v tomto konaní, pričom išlo o priestupok na úseku dopravy a to o vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 300 Eur a zákaz činnosti na 12 mesiacov do 04.04.2023. Z lustrácie Generálnej prokuratúry súd zistil, že voči nemu je vedené aj ďalšie trestné konanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 14.07.2022 a v ktorom bola dňa 24.07.2023 podaná obžaloba na súd.

Pri rozhodovaní o vine súd vychádzal z vyhlásenia obžalovaných, a preto v tomto smere nevykonával bližšie dokazovanie, ale konštatoval vinu obžalovaných v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pre jednotlivých obžalovaných súd vychádzal zo zásad upravených v § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadal v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri ukladaní trestu mladistvým obžalovaným súd prihliadal osobitne aj na účel trestu, ktorým je predovšetkým vychovať ich na riadnych občanov a zároveň má uložený trest pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť, súčasne má viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvých do sociálneho prostredia. Súd pri ukladaní trestu mladistvým obžalovaným prihliadal aj na ich osobnosti, ich vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na ich osobné, rodinné a sociálne pomery, a ukladal trest taký, aby bol primeraný povahe a závažnosti spáchaného činu. Pri ukladaní trestu obžalovanému ml. A. B. súd postupoval predovšetkým podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa zákonom ustanovené trestné sadzby u mladistvých znižujú na polovicu, v danom prípade teda na sadzbu vo výmere až na 1 rok, keďže za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Ďalej súd obligatórne prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u tohto obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37. Za aplikácie § 38 ods. 3 Trestného zákona, teda keď prevažujú poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi, súd obžalovanému ukladal trest v trestnej sadzbe až na 8 mesiacov (horná hranica trestnej sadzby za stíhaný trestný čin pre mladistvého vo výmere 1 rok sa znižuje o 1/3 z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby, v danom prípade teda na 8 mesiacov). Súd je toho názoru, že primeraný, spravodlivý a zodpovedajúci stavu veci a zákonu je trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 2 mesiacov, keďže ide o stále mladistvého páchatel'a, ktorý doposiaľ nebol za trestný čin odsúdený a pred spáchaním tohto trestného činu sa dopustil len jedného priestupku nižšej závažnosti, na ktorý je možné prihliadnuť. Trest odňatia slobody v takejto výmere, aj s prihliadnutím na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, ale aj na osobné, rodinné a sociálne pomery, súd považuje za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného, ako aj nápravy a prevýchovy obžalovaného, a súčasne spôsobilý odradiť obžalovaného od páchania trestných činov.

Vzhľadom na osobu tohto obžalovaného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije, keďže ide o páchatela mladistvého a doteraz netrestaného, ako aj na okolnosti prípadu, má súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý, preto ho podmiennečne odložil s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona určil mladistvému obžalovanému skúšobnú dobu na 1 rok, teda na dolnej hranici. Obžalovanému je tak zo strany súdu daná možnosť preukázať snahu a ochotu viesť v budúcnosti riadny život a že konanie, pre ktoré je stíhaný bolo z jeho strany len ojedinelým vybočením z vedenia inak riadneho života. Súd pri podmiennečnom odklade uloženého trestu odňatia slobody prihliadol tiež na § 117 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nepodmiennečný trest odňatia slobody súd môže uložiť mladistvému páchatelovi len za podmienky, že by uloženie iného trest zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa zákona a to s ohľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo na predtým uložené opatrenia, pričom mal za to, že takéto okolnosti u obžalovaného ml. A. B. neboli zistené.

Pri ukladaní trestu obžalovanému F. G. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa priznal k spáchanej trestnej činnosti a túto úprimne oľutoval, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že už bol odsúdený za trestný čin. Pri rovnováhe priťažujúcich a poľahčujúcich okolností súd nezvyšoval ani neznižoval zákonom ustanovenú trestnú sadzbu za stíhaný trestný čin a obžalovanému ukladal trest v trestnej sadzbe do 2 rokov, teda v základnej sadzbe akú určuje zákon za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. Súd je toho názoru, že primeraný, spravodlivý a zodpovedajúci stavu veci a zákonu, ako aj okolnostiam daného prípadu, je pre tohto obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, teda pri polovici trestnej sadzby, keďže ide o páchatela, ktorý bol už opakovane odsúdený a opakovane bol aj vo výkone trestu odňatia slobody a to aj za obdobnú majetkovú trestnú činnosť akej sa dopustil aj v tomto prípade, pričom však súd zohľadnil odstup času od posledného spáchania charakterovo rovnakej trestnej činnosti, kedy síce obžalovaný bol vo výkone trestu v roku 2020, teda v relatívne nedávnej minulosti, a to (aj) za obdobnú majetkovú trestnú činnosť ale tejto sa dopustil dlhé obdobie pred odsúdením, konkrétne v roku 2010 a 2011, ako aj na okolnosti prípadu, keďže nešlo o závažnú trestnú činnosť, ako aj mieru, akou jeho konanie prispelo k spáchaniu trestného činu. Zároveň súd vzal do úvahy aj postoj obžalovaného v tomto konaní, kedy sa riadne dostavoval na všetky úkony a prejavil snahu o náhradu škody poškodenému spolu s ostatnými obžalovanými. Trest odňatia slobody v takejto výmere súd považuje za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného, ako aj nápravy a prevýchovy obžalovaného a súčasne odradí iných od páchania trestných činov. Uložený trest súd považuje aj za dostatočne spôsobilý vyjadriť morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Súd na základe vykonaného dokazovania vo vzťahu k osobe tohto obžalovaného dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon uloženého trestu odňatia slobody v tomto prípade nie je nevyhnutý, preto ho podmiennečne odložil s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu na 4 roky, pričom určenie takto dlhej skúšobnej doby považoval za potrebné s ohľadom na trestnú minulosť obžalovaného. Súd pri rozhodovaní o povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody vzal do úvahy viaceré skutočnosti, najmä preukázateľnú snahu obžalovaného viesť riadny život, ktorú vzhliadol najmä v záujme obžalovaného riadne pracovať (obžalovaný súdu predložil dohodu o pracovnej činnosti, ktorú uzavrel dňa 06.11.2023 so svojim zamestnávateľom, pričom aj z lustrácie v Sociálnej poisťovni má súd preukázané, že obžalovaný od januára 2022 pracuje takmer súvisle s menšími prestávkami, síce u rôznych zamestnávateľov ale aj týmto spôsobom je celkom zrejماً snaha obžalovaného o riadne zamestnanie) a týmto spôsobom si zabezpečiť finančné prostriedky na svoje potreby a potreby svojej rodiny. Napriek bohatej trestnej minulosti obžalovaného, s prihliadnutím na všetky už uvedené skutočnosti, mal teda súd v prípade obžalovaného za to, že je možné mu dať tentokrát šancu vo forme podmiennečného odsúdenia a vyhovieť tak jeho žiadosti prezentovanej na hlavnom pojednávaní a ponechať ho na slobode, a to predovšetkým preto, aby mohol aj naďalej pracovať, čím si zabezpečí prostriedky potrebné na živobytie pre seba a jeho rodinu (a nebude tak hľadať iné nezákonné spôsoby na získanie potrebných finančných prostriedkov) a zároveň bude mať reálnu možnosť nahradiť aj spôsobenú škodu týmto trestným činom poškodenému. Obžalovanému je teda zo strany súdu daná možnosť preukázať deklarovanú snahu a ochotu viesť v budúcnosti riadny život a je len na ňom ako sa k tejto možnosti postaví a či ju využije. Hrozba možného výkonu trestu odňatia slobody by mala byť pre obžalovaného dostatočným motivačným faktorom pre zmenu jeho predchádzajúceho protiprávneho správania a k rešpektovaniu práv iných osôb. Ak by sa po skončení skúšobnej doby (prípadne už aj počas nej) predsa len ukázalo, že obžalovaný nevedol riadny život, súd môže rozhodnúť o tzv. premene

uloženého trestu odňatia slobody a nariadiť jeho nepodmienečný výkon. Práve a len obžalovaný teda môže svojím správaním a konaním počas skúšobnej doby ovplyvniť, či bude uložený trest odňatia slobody napokon vykonaný alebo či dôjde (po uplynutí skúšobnej doby) k zahladeniu tohto odsúdenia aj bez jeho reálneho výkonu.

Pri ukladaní trestu obžalovanému ml. C. G. súd rovnako ako pri ukladaní trestu obžalovanému ml. A. B. postupoval predovšetkým podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa zákonom ustanovené trestné sadzby u mladistvých znižujú na polovicu, v danom prípade teda na sadzbu vo výmere až na 1 rok. Ďalej súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u tohto obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. j), že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval, a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37. Za aplikácie § 38 ods. 3 Trestného zákona súd tomuto obžalovanému ukladal trest rovnako v trestnej sadzbe až na 8 mesiacov (horná hranica trestnej sadzby pre mladistvého 1 rok sa znižuje o 1/3 z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby, v danom prípade teda na 8 mesiacov). Súd je toho názoru, že primeraný, spravodlivý a zodpovedajúci stavu veci a zákonu je aj v prípade tohto mladistvého obžalovaného trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 2 mesiacov, keďže ide o stále mladistvú osobu, ktorá doposiaľ nebola za trestný čin odsúdená a pred spáchaním tohto trestného činu sa dopustila len jedného priestupku nižšej závažnosti, na ktorý je možné prihliadnuť. Trest odňatia slobody v takejto výmere, aj s prihliadnutím na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, ale aj na osobné, rodinné a sociálne pomery, súd považuje za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného, ako aj nápravy a prevýchovy obžalovaného, a súčasne spôsobilý odradiť obžalovaného od páchania trestných činov.

Vzhľadom na osobu tohto obžalovaného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije, keďže ide o páchatel'a mladistvého a doteraz netrestaného, ako aj na okolnosti prípadu, má súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý, preto ho podmiennečne odložil s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona určil mladistvému obžalovanému skúšobnú dobu na 1 rok, teda na dolnej hranici, rovnako ako v prípade ml. A. B.. Aj tomuto obžalovanému je tak zo strany súdu daná možnosť preukázať snahu a ochotu viesť v budúcnosti riadny život a že konanie, pre ktoré je stíhaný bolo z jeho strany len ojedinelým vybočením z vedenia inak riadneho života. Súd pri podmiennečnom odklade uloženého trestu odňatia slobody prihliadol tiež na § 117 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nepodmienečný trest odňatia slobody súd môže uložiť mladistvému páchatel'ovi len za podmienky, že by uloženie iného trest zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa zákona a to s ohľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo na predtým uložené opatrenia, pričom mal za to, že takéto okolnosti u tohto obžalovaného neboli zistené.

Čo sa týka náhrady škody, súd priznal poškodenému Železnice Slovenskej republiky nárok na náhradu škody v takej výške, v akej si ho uplatnil, teda vo výške 2 071,37 Eur, a to spoločne a nerozdielne voči všetkým trom obžalovaným. Uplatnený nárok na náhradu škody spočívajúci v sume, za ktorú poškodený obstaral odcudzený materiál, súd považoval za preukázaný, riadne a včas uplatnený.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, a to len vo svoj prospech
- c) príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech

d) poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to len čo do povinnosti na náhradu škody.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.